

Högdalenis 29. märts, 1973

V. a. härra Rajamaa!

Lugesin eile Teie artiklit Eesti Päevalehes noorte raamatuküsimuse kohta. Leidsin, et see oli väga hästi kirjutatud ja olen Teiega täiesti ühel nõul. Mis mind aga vapustab on REE suhtumine sellesse küsimusse. See ei ole isegi enam naeruväärne, vaid lihtsalt traagiline mitte ainult eesti noortele vaid tervele eestlusele paguluses üldse, et nad tahavad hoida kõik Nõukogude Eestis ilmunud raamatud noortest eemale. Mis võimalusi on siinsel väikesel eestlaste grupil pakkuda noortele päevakohast noorsookirjandust eesti keeles? Kahjuks peab nentima, et need on väga piiratud, lihtsalt majanduslikel põhjusil. Sellepärast on ainuke võimalus püüda kombineerida nii, et peale siin ilmuvate raamatute peab andma noortele lugeda ka Eestis ilmuvaid raamatuid, eriti võõrkeeltest tõlgitud laste- ja noorsookirjandust, nagu Teie ise oma artiklis mainisite. Eesti koolides peaks rohkem neid võimalusi ära kasutama, muidu ei olegi noortel lõpuks, peale mõnede väheste väljaannete, midagi eesti keeles lugeda ja tulemus on, et nende eesti keel jääb konarlikuks või ununeb täiesti.

Olen 19 aastat vana ja lõpetasin seitse aastat tagasi Eesti Algkooli. Täna sellele ja et ma olen nii palju eesti keelseid raamatuid lugenud, milledest vähemalt pool on tänapäeva Eestis ilmunud, räägin ikka veel rahuldavalt eesti keelt ja loen heameelega ka tänapäeval ^{ei ole} Koperatiivi raamatuid, eesti lehti ja muud eesti keelset kirjandust. Ma ei ütle seda mitte praalimiseks, vaid selleks, et toonitada, kui palju on mulle tähendanud kõikide eesti keelsete raamatute lugemine.

Loodan, et ei tülitanud Teid selle kirjaga. Tahtsin lihtsalt Teid tänada Teie artikli eest, mis lehes ilmus, kuna see sisaldas ka minu arvamust. Loodan ka, et REE resolutsioon Nõukogude Eesti kirjanduse pagulaseesti koolides ärakeelamiseks mingit efekti ei saa.

Parimate tervitustega,

Jaan Seim